

Streda 34. týždňa

Lk 21,12-19

Vytrvalosť v Kristovi

Povzbudiť k trpezlivému nasledovaníu Ježiša v modlitbe srdca

Slovenské príslovie hovorí, že začať dokáže každý, ale iba majster aj dokončí. Keď nás delí len niekoľko dní od konca liturgického roka, texty evanjelia nám pripomínajú posledné časy sveta. Upozorňujú nás, aby sme nezabúdali, kde je náš domov. Sme ale presvedčení, že vytrváme dokonca? Ježiš s láskou radí apoštolom.

„Ak vytrváte, zachováte si život“ (Lk21,19).

Veriaci ľudia, nepotrebuju poznať deň príchodu Pána. Dôležité je, aby ich srdcia neboli obťažované hriechmi a starosťami o tento život, aby ako Pán hovorí: onen deň neprekvapil. Je dôležité, aby srdcia boli u Pána. A v tom spočíva bdelosť po celý čas. Žiť v zhode s Božím poriadkom. Žiť s Bohom všade. Byť kresťanom pri všetkých podujatiach. A v tom pomôže modlitba Pána Ježiša. Často sa modlil, a k tomu vyzýva aj nás. V Getsemanskej záhrade vyzval apoštolov: **„Bdejte a modlite sa“ (Mt 26,41)**. Sám sa modlil. Apoštoli spali. A výsledok? Pán Ježiš je pri zajatí, odsúdený a mučený, vyrovnaný a plný Božej sily.

A apoštoli ? Rozpáchli sa. Peter trikrát zaprel. Tu veľmi jasne vidíme veľkú silu a potrebu modlitby. Čoskoro začneme krásne obdobie Adventu, keď pozeráme na svet, na svoj život akoby z nadhľadu, s pohľadom upriameným na večnosť. Advent nás vyzýva k bedlivosti a modlitbe, k stíšaniu sa a pokániu, k očisteniu srdca. Ved' život v bedlivosti a s modlitbou čiže život s čistým srdcom nás robí šťastnými už tu na zemi. Ovocie bedlivosti a modlitby je pokoj a radosť v rodinách, v spoločnosti a v práci. Žiadne infarkty, stresy, ale Boží pokoj. Kto z nás, pýtam sa, kto z nás po tom netúži ? Preto využime čas Adventu ! Nájdime si viac času, ako inokedy na modlitbu a na sviatosť zmierenia. Opravdiví veriaci túžia po príchode Pána. Preto prví kresťania volali: „Maranatha – Príď, náš Pane !“ Pretože v posledných časoch to bude, ako za dní Noema. Tí, ktorí budú žiť svoj život s Bohom, nájdu útočisko u Pána, tak ako spravodliví za Noema našli záchranu pred potopou v korábe.

Východisko z tohoto stavu nám ponúka Ježiš v slovách: do nebeského kráľovstva vojde iba ten, **„kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach“ (Mt 7,21)**. Čo znamená plniť Otcovu vôľu vysvetľuje sv. Pavol: **„Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie“ (1 Sol 4,3)**. Osobné posväcovanie a z neho vyplývajúce skutky, môžu byť pre nás dôvodom radosnej nádeje na stretnutie s Pánom

v nebeskom kráľovstve. A ako sa posväcovať? Tak, že všetko, čo budeme robiť, budeme robiť na väčšiu Božiu slávu. Naše modlitby a skutky nábožnosti urobíme úprimnými. Zvnútorníme ich, aby vyvierali viac z nášho srdca, ako z našich pier. Svätý Augustín hovorí, že dar vytrvalosti si môžeme vyprosiť modlitbou. Boh nikdy nechce niečo, čo by sme nezvládli, ale keď dovolíme Zlému, aby nás oklamal, nazdávame sa, že je to nad naše sily. Ježiš je cestou. Sám prešiel tesnou bránou počas zápasu v Getsemani a Boh mu poslal anjela, aby ho posilňoval. Aj my máme posilu. Nielen anjelov, ale sám Ježiš prichádza a dáva sa nám v Eucharistii, aby sme vytrvali a zachovali si život. Život večný! Nie je dôležité kto, kedy nastúpil na túto cestu, ale to, aby sme všetci spoločne aj došli do cieľa. Nedajme sa, ako to hovoril aj pápež Gregor Veľký, zväbiť krásou okolia, nádherou lúk života, že by sme zabudli na cieľ.

Bežme do Božieho kráľovstva s radosťou a vytrvalosťou. Nedajme sa znechutiť pádmí. Ten, ktorý nás povolal, aj nás posilňuje, aby sme prešli tesnou bránou a tiež pomohli aj iným na ceste.

Amen.